

Jēkabpils 100 gados

Vēsturisks atskats

1958–1968

Jēkabpils un Krustpils pilsētu apvienošana

1962. gada 17. aprīlis – tiek apvienotas divas Daugavas pretējos krastos esošās pilsētas – Krustpils un Jēkabpils. Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs izdod Dekrētu par abu pilsētu un rajonu apvienošanu. Dokumentu paraksta Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētājs J. Kalnbērziņš un sekretārs K. Gailis.

Dekrēta 3. punkts paredz: „Apvienot Jēkabpils

un Krustpils pilsētas vienā pilsētā un nosaukt to par Jēkabpils pilsētu”, bet 4. punkts nosaka: „saglabāt apvienojamo Jēkabpils un Krustpils pilsētu darbaļaužu deputātu padomju deputātu pilnvaras apvienotās Jēkabpils pilsētas darbaļaužu deputātu padomes sastāvā”.

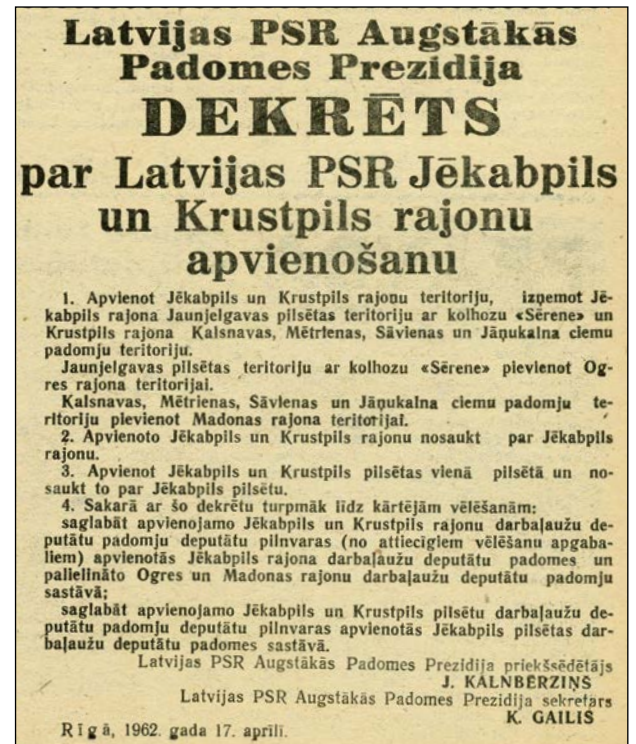
1962. gada 15. maijā notiek Jēkabpils pilsētas Darbaļaužu deputātu padomes VII sasaukuma 7. sesija. Izpildkomitejas sastāvā ievēl 9 cilvēkus.

Nozīmīgākie notikumi Latvijā

- 1958. gads – atklāj gaisa satiksmi no Rīgas uz Daugavpili, Ventspili un Liepāju
- 1958. gada 19. marts – Latvijas Televīzijā pirmoreiz ēterā raidījums „Panorāma”
- 1958. gada 5. novembris – TTT (Tramvaju un troļebusu tresta) sieviešu basketbola komandas pirmā spēle. Komanda (1960–1982) izcīna 18 uzvaras Eiropā čempionvienību kausa cīņā, 21 reizi kļuva par PSRS čempioni
- 1959. gads – notiek PSRS tautas skaitīšana- Latvijas PSR ir 2,1 miljons iedzīvotāju
- 1960. gada 23. jūnijs – Rīgā notiek pirmie Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki, bet no 18. līdz 24. jūlijam – Padomju Latvijas XIII Dziesmu un IV Deju svētki
- 1960. gads – atklāj VEF Kultūras pili
- 1961. gads – naudas reforma PSRS, vecais rublis tiek mainīts pret jauno attiecībā 10:1
- 1961. gada augusts – darbu sāk Salaspils atomreaktors
- 1961. gada novembris – konstatēti 18 Latvijas PSR karogu noraušanas gadījumi: Rīgā – 6, Jelgavā – 3, Jēkabpils rajonā – 6, Ludzas, Aizputes, Saldus rajonā – pa vienam gadījumam, kā arī atrastas vairākas pretpadomju satūra skrejlapas
- 1962. gada 1. septembris – ieviesta obligātā astoņgadīgā izglītība Latvijas PSR
- 1963. gada 1. marts – Rīgas vagonu rūpnīcā uzbūvē Padomju Savienībā pirmo dizelvilcienu
- 1964. gada 21. jūlijs – Rīgā darbu sāk universālveikals „Bērnu pasaule”
- 1964. gadā – latviešu šķēpmetētājs Jānis Lūsis Olimpiskajās spēlēs Tokijā iegūst bronzas medaļu
- 1964. gada 21. jūlijs – nodibina Latvijas Komiteju kultūras sakariem ar tautiešiem ārzemēs
- 1965. gada 10.–18. jūnijs – Rīgā notiek Padomju Latvijas XIV jeb Padomju Latvijas 25. gadadienai veltītie Dziesmu un V Deju svētki
- 1966. gada 10. jūlijs – sāk kursēt pirmais elektrovilciens Rīga–Tukums
- 1966. gada 13. augusts – atklāj Bīķernieku auto un motosporta trasi Rīgā
- 1966. gada 21. decembris – Pļaviņu HES sāk ražot elektrisko strāvu
- 1967. gada 10. maijs – stājas spēkā PSKP CK, PSRS Ministru padomes un Vissavienības arodbiedrību Centrālās padomes 14. marta lēmums par piecu dienu darba nedēļu (sešu darba dienu vietā)
- 1967. gada 1. septembris– Liepājas osta kļūst par PSRS jūras kara bāzi, to slēdz tirdzniecības kuģiem, izņemot tos, kuri pārvadā jēlcukuru no Kubas

Nozīmīgākie notikumi Jēkabpilī un Krustpilī

- 1958. gada 1. septembris – darbu uzsāk Jēkabpils mūzikas skola. Telpas ierādītas tagadējā Tautas namā, 1962. gadā skola pārceļas uz telpām Pormaļa ielā 21
- 1958. gada 24. februāris – tiek nodibināta Jēkabpils starptautisko celtniecības organizācija (SCO)
- 1959. gada 20. marts – atklāj jaunuzcelto Krustpils kultūras namu
- 1959. gads – Krustpils cukurfabrika pirmo reizi saražo 3000 tonnas cukura no ievestā Kubas jēlcukura
- 1959. gada rudens – Jēkabpils 1. vidusskolas fizikas skolotājs Tālvāldis Asariņš organizē tūristu salidojumu ar orientēšanās sacensībām. Tas ir sākums orientēšanās sporta slavenajai vēsturei pilsētā.
- 1960. gada 23. janvāris – svinīgi atklāj Krustpils 1. vidusskolas jauno ēku (tagad Jēkabpils 3. vidusskola)
- 1960. gads – Jēkabpilī ēkā Brīvības ielā 120 tiek ierīkota slimnīcas terapijas nodaļa, nodrošinot tur iedzīvotājiem medicīniskos pakalpojumus turpmākos 25 gadus
- 1961. gads – ekspluatācijā nodod jauno Augļu un dārzenū konservu rūpnīcas ēku Brīvības ielā
- 1962. gada 17. aprīlis – administratīvi tiek apvienotas Jēkabpils un Krustpils pilsētas, kļūstot par vienu pilsētu – Jēkabpili un Jēkabpils rajonam tiek pievienots Krustpils rajons
- 1962. gads – Krustpils 1. vidusskolu pārdēvē par Jēkabpils 3. vidusskolu
- 1962. gads – Jēkabpilī, Daugavas kreisajā krastā uzceļ 4 stāvu Jēkabpils 2. vidusskolas ēku. Skolas ēku atklāj 1963. gadā
- 1962. gada nogale –sagaidot Jauno 1963. gadu, atklāj jaunuzcelto tiltu pār Daugavu.
- 1963. gads – Jēkabpilī (Krustpils pusē) sāk ražot pilnīgi jaunu celtniecības siltināšanas materiālu – keramzītu
- 1963. gads – izveido Rīgas Autoelektro piederumu rūpnīcas Jēkabpils filiāli, kas ražo automašīnu un traktorū lokanās vārpstas
- 1963. gads- Jēkabpils ev. lut.baznīcā sāk kalpot mācītājs Artūrs Kaminskis
- 1964. gads –Jēkabpilī, Brīvības ielā 131, svinīgi atklāj jaunu un labiekārtotu universālveikalu, kur iekārtotas rūpniecības, galantērijas un gastronomijas nodaļas. Jaunceltnē ir ēdnīca 100 vietām un restorāns „Daugava” 100 vietām
- 1964. gads - darbu uzsāk Jēkabpils dzelzsbetona konstrukciju ražošanas rūpnīca
- 1966. gads – atklāj šūšanas cehu, kas vēlāk kļūst par šūšanas fabrikas „Rīgas Apģērbs” Jēkabpils filiāli
- 1966. gads- nodod ekspluatācijā modernu platekrāna kinoteātri „Komjaunietis”. Sākts celt 1964. gadā
- 1967. gads – Jēkabpilī turpinās daudzdzīvokļu ēku celtniecība, tai skaitā M. Orlova ielas mikrorajonā uzceļ divus četrstāvu dzīvojamus namus ar 44 dzīvokļiem katrā

Kūģis „Gulbis”, kas veica pārvadājumus pār Daugavu 20. gs. 60. gadi

Rīgas iela. 1965. gads

Universālveikals Jēkabpilī ar kafējnicu un restorānu „Daugava” 1965. gads

Draudzības alejas apbūve Jēkabpilī. Ap 1965. gadu

Krustpils 1. vidusskolas (tagadējās Jēkabpils 3. vidusskolas) celtniecība

Krustpils 1. vidusskolas (tagadējā Jēkabpils 3. vidusskolas) direktore Mirdza Martukāne saņem jaunās skolas atslēgas 1960. gada 23. janvārī

Jēkabpils 2. vidusskolas celtniecība. 20. gs. 60. gadi

Laukums pie Jēkabpils 1. vidusskolas (Jēkabpils Valsts ģimnāzija) 20. gs. 60. gadi

Jēkabpils pilsētas glābšanas stacija. 1961. gads

Statistika par Krustpili un Jēkabpili

1959.gadā Jēkabpilī ir 16695 iedzīvotāju
1963.gadā Jēkabpilī 300 ģimenes saņēma jaunus dzīvokļus

1963.gadā Jēkabpils konservu rūpnīcā ražo 59 dažāda nosaukuma konservus

1965.gadā:

Veselības aprūpe

Jēkabpilī darbojas vairākas veselības aizsardzības iestādes – rajona slimnīca (270 vietas), Krustpils dzelzceļnieku slimnīca (35 vietas), prettuberkulozes dispansers (70 vietas), 3 poliklinikas. Šajās iestādēs strādā 44 ārsti.

Izglītība

Pilsētā 1965./66.g. bija 4 vidusskolas (3072 skolēni), astoņgadīgā skola (296 skolēni), Zilānu pamatskola (84 skolēni), 2 vakara vidusskolas (407 skolēni), Jēkabpils ekonomiskais tehnikums, mūzikas skola, jaunatnes sporta skola, pionieru nams.

Tirdzniecība

1965.gadā Jēkabpilī darbojas 47 veikali un 26 sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi

1967.gadā Jēkabpils Ekonomiskā tehnikuma diplomus saņēma 50 absolventi

1967.gadā Jēkabpilī uz katriem 1000 iedzīvotājiem tiek piegādāti 1248 preses izdevumi.

Krustpils kultūras nama celtniecība

Krustpils kultūras nams. 20. gs. 60. gadi

Universālveikala celtniecība. 20. gs. 60. gadi

Jēkabpils cukurfabrika. 20. gs. 60. gadu otrā puse

Desmitgades personības

Jānis Peilāns (1929–1996)

Mežkopis. 1962. gadā sāk strādāt Jēkabpils mežrūpniecības saimniecībā par direktora vietnieku. Jau pēc dažiem gadiem kļuva par direktoru un nostrādāja šajā amatā 30 gadus. 1979. gadā kā izcilam speciālistam un prasmīgam kolektīva vadītājam piešķirts goda nosaukums „Nopelniem bagātais mežkopis”.

Valdis Sakars (1921–2017)

Pedagogs, kino un fotomākslas pamatlicējs Jēkabpilī. Vairāku Latvijā un Eiropā atzītu dokumentālu filmu autors.

Artūrs Kaminskis (1914–2003)

Teologs, Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas draudžu mācītājs, Goda prāvests, Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieris. No 1964. gada strādājis Jēkabpils ev. lut. baznīcā un bijis Sēlijas iecirkņa prāvests.

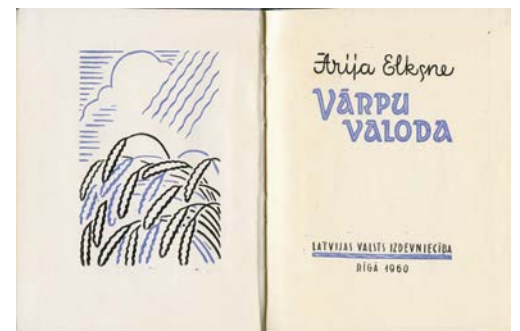
Jāzeps Vuškāns (1919–2005)

Meža patologs, sabiedriskais darbinieks. No 1949.gada bijis starprajonu meža patologs Latgalē un Sēlijā. Izstrādājis vairāk nekā 40 tūrisma maršrutus pa Latviju, nolasījis aptuveni 800 lekcijas, presē publicējis aptuveni 400 rakstu. 2002.gadā apbalvots ar I pakāpes Triju Zvaigžņu ordeņa goda zīmi.

Desmitgades grāmata

Ā. Elksne „Vārpu valoda”. Izdota Rīgā, Latvijas Valsts izdevniecība, 1960. gadā.

Jēkabpils Patērētāju biedrības pārtikas veikals Nr. 6 Jēkabpilī. 20. gs. 60. gadi.

Jēkabpils rajona centrālais kolhoza tirgus. 20. gs. 60. gadi

Desmitgades būve – tilts pār Daugavu pie Jēkabpils un Krustpils

1958. gadā Latvijas Komunistiskās partijas 15. kongresā tika pieņemts lēmums par tilta celtniecību pār Daugavu pie Jēkabpils un Krustpils. Aprīļa mēnesī sākās upes gultnes un krasta ģeoloģiskās pētniecības darbi. Inženierģeoloģiskos darbus veica speciālistu grupa no Ļeņingradas inženiera N. Šokina vadībā. Jaunā tilta projekta autors inženieris N. Peņioškevičs. Jaunā tilta būvniecību izsludināta par visas tautas celtni.

Tilta celtniecības darbi 1961. gada augustā

Tuvojoties tilta būvniecības noslēguma posmam, 1962. gada 5. septembrī Jēkabpils rajona kultūras namā notiek partijas rajona aktīvs. Tas tiek sasaukts, lai apspriestu jautājumus, kas saistīti ar celtniecību.

Tilta būvdarbi bija nedaudz ieilguši. Metālisko konstrukciju detaļas jau izgatavotas. Celtnieki apsoliya, ka līdz novembra mēnesim pāri tiltam varēs iet gājēji, bet ar decembra mēnesi kursēs arī autotransports. Celtniekiem

Jēkabpils – Krustpils Daugavas tilta celtniecība. Skats, kad Krustpils krasts savienojas ar Jēkabpils krastu. 1962. gads. Foto V. Sakars

darba pilnas rokas, un, kā par spīti, kad ar nokavēšanos saņēma dzelzs konstrukcijas, Daugavā pacēlās ūdens līmenis. Tas prasīja papildus piepūli, lai laikus uzstādītu papildus balstus, kuri nepieciešami dzelzs konstrukciju uzstādīšanai un montāžai. Tad sākās ne mazāk atbildīgs darbs – tilta apdare.

Tilts gājējiem bija pieejams jau 1962. gada 7. novembrī, bet decembra mēnesī arī autotransportam.

Tilts pār Daugavu. 20. gs. 60. gadi.

Jēkabpilī ražo celtniecības materiālus un šuj apģērbus

Jēkabpils būvmateriālu (keramzīta) rūpnīca. 1963. gadā uzbūvēja pirmo keramzīta ražošanas cehu ar jaudu 100 000 m³ keramzīta gadā. 1963. gadā tā bija vienīgā rūpnīca Latvijā PSR, kur ražoja keramzītu. Rūpnīcas otrās kārtas celtniecība noslēdzās 1967. gadā un to nodeva ekspluatācijā novembrī. Tika uzstādīta jauna rotējošā keramzīta krāsns oļu apdedzināšanai. Rūpnīcā turpinājās arī māla ķieģeļu un drenu cauruļu ražošana.

Jēkabpils saliekamo dzelzbetona konstrukciju rūpnīcas celtniecība uzsākta 1961. gadā. No valdības puses tā tika pasludināta kā republikas triecienceltnē. Tas nozīmēja, ka samērā īsā laika periodā bija jāuzceļ liela apjoma rūpnīca. Pirmo kārtu rūpnīcas celtniecībā pabeidza 1967. gadā. Otrās kārtas būvi pamatā veica Daugavpils pārvaldes brigādes un pabeidza 1971. gadā. Rūpnīca bija viena no lielākajām Latvijā un visas Baltijas mērogā.

Jēkabpils dolomīta drupināšanas un skalosānas rūpnīcas pirmā kārtā uzcelta 1967. gadā. Arī šī būve bija pasludināta par triecienceltni. Ģeologi no Ļeņingradas (Sanktpēterburgas) projektēšanas institūta veica izpēti un

urbšanas darbu blakus dolomītu rūpnīcai. Iekārtas dolomītu rūpnīca saņēma no citām valstīm. 1967. gada jūlijā beigās celtniecības darbi tuvojās nobeigumam. Darbus veica Daugavpils pārvaldes montētāji.

Šūšanas fabrikas "Rīgas Apģērbs" Jēkabpils filiāles pirmās šūšanas cehs darbu sāk 1966. gadā. Pirmā saražotā produkcija bija brezenta priekšauti. Fabrikā strādāja daudznacionāls kolektīvs – krievi, baltkrievi, latvieši, ukraiņi, poļi. Saražotā produkcija bija sieviešu zīda kleitas, zīda blūzes, sieviešu katūna halāti, kostīmkleitas, dažāda auduma sieviešu apģērbi. Darba kolektīvā katru pusgadu noteica kvalitātes teicamniekus. Filiālē notika sociālistiskā sacensība ar nosaukumiem: „Labākā strādniece”, „Labākā jaunā strādniece”.

Šūšanas fabriku „Asote” nodibina 1967. gada septembrī bijušās slimnīcas telpās. Fabrikas izveidi atbalstīja Latvijas PSR Rūpniecības ministrija. 1968. gadā mācīties uz Rīgu, šūšanas uzņēmumu „Latvija”, tika nosūtītas 64 strādnieces. Šūšanas fabrika „Asote” 1969. gadā sāka šūt sporta jakas, mēteļus no ūdens necaurīdīga (neilona) materiāla.

Jēkabpils saliekamo dzelzbetona konstrukciju rūpnīca

Jēkabpils kino – foto pulciņa pirmsākumi

Krustpils 1. vidusskolas foto pulciņš sāka darboties 1956. gadā skolotāja V. Sakara vadībā. Sākumā skolai bija viens platfilmu fotoaparāts un viens palielinātājs. Pārejos nepieciešamos piederumus šaurfilmu fotoaparātus atnesa skolotājs un paši pulciņa dalībnieki. Filmu attīstīšana un bilžu kopēšana notika skolas virtuvē, vakaros, kad darbi tur bija beigušies. Sākotnēji kino pulciņš darbojās Krustpils 1. vidusskolas telpās, bet ar 1958. gadu atradās Krustpils Pionieru nama telpās.

Kino pulciņš Krustpils 1. vidusskolā Krustpils Pionieru nama telpās sāka darboties 1961. gada martā skolotāja Valda Sakara vadībā, jo par labiem rezultātiem republikas skolēnu foto konkursā skolas foto pulciņš saņēma kā balvu 8 mm kinokameru Admira un 16 mm kinokameru Kijevs. Foto pulciņa dalībnieki sāk iepazīties ar kinokamerām. Konsultējoties un mācoties pie Rīgas Jauno tehniķu stacijas kinolaboratorijas vadītāja Herberta Dzemes, kino – foto pulciņa vadītāja V. Sakara vadībā sākās filmēšana un filmu

veidošana. 1961. gada 28. aprīlī tiek pabeigta 8 mm filma „Pirmie kadri” par kino pulciņa pirmajiem soļiem kino mākslā. Filmas autori Krustpils 1. vidusskolas skolēni: scenāriste Kārklīņa, režisors Irbenieks, operatori Aldersons, Belovs, Upmacis, fotogrāfs Špakovskis, skaņas operatori Lapiņš, Stulpiņš, diktori Savicka, Dreimane, tehniskie darbinieki Prēdelis, Vēvers, Savickis, filmas redaktors Vocišs.

1962. gadā Krustpils Pionieru namu pievieno Jēkabpils Pionieru namam un Kino – foto pulciņš pāriet uz telpām Brīvības ielā 258.

1971. gada novembrī par organizatoriskiem un radošā darba sasniegumiem LKAB Prezidijs kā otrajam republikā Jēkabpils Pionieru nama un Jēkabpils 3. vidusskolas kino pulciņam piešķīra nosaukumu „Skolēnu kinoamatieru studija „Jēkabpils Kadrs”. V. Sakara vadītā skolēnu kinoamatieru studija „Jēkabpils Kadrs” 30 gados uzņēma vairāk nekā 70 filmas, saņemot atzinību un godalgotas vietas dažādos starptautiskos konkursos.

Krustpils 1. vidusskolas kino pulciņa dalībnieki Krustpils Pionieru namā skolotāja V. Sakara vadībā. Fotogrāfs I. Steinbergs. 1961. gada marts

Attēls no filmas „Pirmie kadri” Krustpils Pionieru namā. Fotogrāfs G. Špakovskis. 1961. gada marts

Aculiecinieka stāsts

Muzejā glabājas bijušās skolas direktores M. Martukānes atmiņas par Krustpils vidusskolas pārcelšanos uz jauno ēku.

1957. gadā es tiku iecelta par Krustpils vidusskolas direktori. Skola bija veca, tās ēka nolietojusies un skaitījās avārijas stāvoklī. Skolēni mācījās divās maiņās, kas sagādāja lielas problēmas, īpaši otrajai maiņai – bieži nodzisa elektrība (dažreiz ar pašu skolēnu palīdzību), sākās uztraukumi, meklējumi un bieži vien tika traucēts mācību process. Otrajā maiņā mācījās vecāko klašu skolēni. Skolā bija mājīgi, bet šauri. Protams, jauna skola bija vajadzīga. To mums apsoliya toreizējais izglītības ministrs Vilis Samsons.

Tika izstrādāts jauns projekts, un rajona vadība nolēma skolu celt kalnā, kur jau bija sākta celt slimnīca. Šo domu pamatoja ar to, ka tur būs Krustpils pilsētas centrs, jo saplūdis Zilāni ar pilsētu. Jaunā skola bija paredzēta skaista – ar parketa grīdām un citiem labumiem, bet laika gaitā projekts tika mainīts, lai taupītu naudu.

Skolu cēla divus gadus, un 1960. gadā mēs pārcēlāmies uz jauno skolu. Skolas atklāšanā piedalījās pats V. Samsons. Tā bija gaiša, saulaina, klases lielas, mēbeles jaunas. Taču bija problēmas ar apkuri – skolā bija samērā auksts. Un vēl – nebija iekārtoti ceļi uz skolu, tie bija dubļaini rudenos un pavasaros, aizputināti ziemās.

Kolektīva jūtas bija dalītas – prieks par gaišām telpām, bet neērtības un ciņa ar dubļiem. Vajadzēja kaut ko darīt. Izdevām noteikumus, ka regulāri katram jāpārauj ielas apavi. Stingri raudzījāmies, lai tas tiktu pildīts. Tas reizēm radīja neapmierinātību dažos vecākos, bet skolai citas izejas nebija.

Sāka apzaļumot skolas apkārtni, stādīt kokus, un skola kļuva arvien skaistāka gan iekšēji, gan ārēji.

Uzskatu, ka skolas celtniecība bija progresīvs un vajadzīgs pasākums, neskatoties uz sākuma grūtībām, bet vēlāk jau viss iegāja savās sliedēs.

Sacensības Jaunajā mežā. 20. gs 60. gadi

Skaitļošanas stacija Jēkabpilī – 1964. gads

Skaitļošanas stacija tika izveidota pie Jēkabpils teritoriālās valsts statistikas inspektorātas. Tai bija ap 30 komplicētu mašīnu – tabulatori, kontroļu un summēšanas mašīnas, teletaips u.c. 1964.gadā skaitļošanas stacija apkalpoja Jēkabpils un Neretas patērētāju biedrību, restorānu „Daugava”, Krustpils stacijas bufeti, Jēkabpils gaļas kombinātu. Vēlākos gados apkalpoja visus rajona uzņēmumus, iestādes, organizācijas, kolhozus un padomju saimniecības. Skaitļošanas staciju apkalpoja 6 operatori, 2 mehāniķi, inženieris. Toreiz prognozēja, ka modernās skaitļošanas mašīnas aizstās simtiem grāmatvežu sarežģīto un nogurdinošo darbu.

Rūpes par pilsētas skaistumu

Laikrakstā „Brīvā Daugava” 1966. gada 31. marta numurā publicēts raksts par nekārtībām pilsētā. „Par lielu un strauji augošu rūpniecības centru kļūst Jēkabpils. „Jēkabpīlieši lepojas ar uzceltām rūpniecībām”. Kādreizējā provinces amatnieku un tirgotāju mazpilsēta kļūst par ražošanas centru un pilsētas produkciju pazīst tālu aiz robežām. Līdz ar pilsētu aug arī iedzīvotāju prasības. Ik gadus atvēlē līdzekļus pilsētas labiekārtošanai un apzaļumošanai. Nepieciešama visu jēkabpīliešu aktīva līdzdalība pilsētas labiekārtošanas darbos un zaļas rotas saglabāšanā. Atbildība gulstas uz komunālā uzņēmuma tresta kolektīvu. Bieži novērojama prakse, ka sētņieku savāktos atkritumus, saslaukas neaizved. 1966. gadā Jēkabpils pilsēta esot tikusi nosaukta kā viena no netirākajām pilsētām republikā. Skan acinājums, ka jēkabpīliešiem no šī kaunpilnā stāvokļa jāizkļūst. Ir līdzekļi, tehnika, cilvēku resursi, bet trūkst pareizas organizācijas. Pienācis laiks pilsētu apzaļumot pēc vienota plāna”

Jēkabpils piena kombināta rekonstrukcija. 1965. gads

Separāta aparāts Jēkabpils piena kombinātā. 20. gs. 60. gadi

Jēkabpils Patērētāju biedrības pašapkalpošanās veikals Nr. 19. 20. gs. 60. gadi

Kinoteātra „Komjaunietis” celtniecība. 20. gs. 60. gadi

Jēkabpils Pionieru nama un Jēkabpils 3. vidusskolas Kino – foto pulciņa uzpemtā filma „Daugavas teika”. Autori: J. Bērziņš, V. Rudzītis, A. Savickis

Nozīme ar Jēkabpils pilsētas ģerboni pēc 1962. gada

Jēkabpils liliju šķirnes 1967. gadā

Selekcionāru Viktoru Orehovu kā slaveno liliju audzētāju pazina ne tikai Jēkabpils rajonā, bet visā republikā. 1967.gadā V. Orehovs jau bija uzkrājis trīsdesmit gadu lielu pieredzi, radījis desmitiem jaunu liliju šķirņu. Viņa siltumnīca žilbināja ikvienu ienācēju ar dažādu nokrāsu liliju ziediem – gan lieliem, gan maziem. Par šo skaistumu sajūsmnātais dzejnieks Imants Ziedonis vēlāk nodēvēja Jēkabpili par liliju dzimteni. Bija radītas tādas šķirnes kā „Sēlija”, „Pērses zieds”, „Zelta zvaigzne”, „Zelta Latvija”, „Jadvīga”. Bija iegūti arī jauni baltās, dzeltenās, ceriņu krāsas liliju ziedi, bet visi liliju audzētāji strādāja, lai radītu sarkanus liliju ziedus. 1967. gada 15. jūlijā Rīgā notika liliju audzētāju konference, kur referātu nolasīja arī Viktors Orehovs.

V. Orehovs Jēkabpils dārzniecībā

V. Orehova selekcionētā liliju šķirne „Piektdienis”

V. Orehova selekcionētā liliju šķirne „Marga”

Kultūras un atpūtas parks (Kena parks) 20. gs. 60. gadi.

Jēkabpils pilsētas ielu nosaukumu izkārtnes

